

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Theodosio militum duce. Cap. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

fic orauit: Pater, dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt, *Luca. 23.*
 tum conseruum Stephanum, qui post crebros lapidū ictus,
 quibus obrutus erat, clamauit: Domine, ne statuas illis hoc *Acto. 7.*
 peccatum. Tali mortis genere Eusebius ille magnus post
 multa pro fide confecta certamina occubuit: qui licet Barbarorum in Thracia effugisset crudelitatem, impiorum tamen hæreticorum manus haudquaquam effugit, sed per eos coronam martyrii consequutus est. Ista post reditum episcoporum fuere factitata. Gratianus autem de Thracia à Barbaris, qui Valentē cōbuserant, vastata, certior factus, relicta Italia, in Pannoniam proficiscitur.

De Theodosio militum duce. CAP. V.

PER idem tempus Theodosius, vir cum ob maiorū splendorem, tum ob suam ipsius fortitudinem percelebris, & propterea in inuidiam non ab illis modò, qui pares erant dignitate, verum etiā à tribulibus suis vocatus in Hispaniam, vbi & natus fuerat, & educatus, ætatē degit. Itaq; imperator incertus animi, quid ageret (quippe Barbaros adeo insolentes effecerat victoria, vti difficiles admodum expugnatum esse, tum viderentur) tandem sibi persuasit, si Theodosium ducem belli gerendi constitueret, imperium malis, in quibus versabatur, penitus liberatū iri. Quare confestim Theodosium euocat ex Hispania, ducē creat, & cum exercitu, quem in vnum collegerat, mittit. Qui fide cōmunitus, alacri animo & erecto iter suscipit: & ingressus in Thraciam, Barbarosque ex aduerso venientes conspiciatus, aciem, velut prælium facturum, instruit. Facta autem leui pugna, cum Barbari Romanorum impetum sustinere non possent, aciem deserunt, Atque terga dantes, fugæ se mandant: quos Romani, quantum poterant, persequuntur, magnaq; Barbarorum fit cedes. Nam non à Romanis solū, sed ab se mutuò interfecti conciderunt. Quare cum quā plurimi essent adhuc modum trucidati, & pauci, qui latere poterant, Istrum traiecissent, dux ille longè præstantissimus Theodosius, copiis suis in vrbes vicinas distributis, ad imperatorem Gratianum celerrimè, quò suæ victoriæ ipse nuntius esset, proficiscitur. Atq; cum imperator, quæ narrabat, ne credibilia quidem putaret, & factū supra modum miraretur,

THEODOR. HISTOR.

miraretur, illi, quos stimuli pungebāt inuidiæ, aiunt eum & fugæ se dedisse, & exercitū amisisse. Theodosius igitur postulat ab illis, qui contradicerēt, ut mittant nuntios, per quos eos multitudinem Barbarorum interfectorum diligenter cognoscant: facile namque esse ex spoliis numerum perdiscere. Cui orationi assensus imperator, misit nuntios, qui res gestas explorarent, eique postea referrent.

De illius imperio, & quas res per quietem viderit. CAP. VI.

DVci autem optimo Theodosio interim apud Gratianum commoranti, diuina quædam visio ab ipso omnium rectore deo obiecta est. Videbatur enim videre diuinum Meletium ecclesiæ Antiochenæ præfulem, læuam sibi imperatoriam iniicere, & coronam illi honori conuenientem capiti imponere. Quæ cum noctu secundum quietē vidisset, prima luce cuidam ex familiaribus indicauit. Ille somnium manifestum esse, & nihil obscuri ambiguiue in se complecti dixit. Ac perpauci dies iam intercesserant, cum redierunt nuntii, qui ad res à Theodosio gestas exploratè cognoscendas profecti fuissent, retuleruntque; permulta Barbarorum millia trucidata esse. Itaque; imperator iam pro certo persuasum habens, se non sine summo imperii comodo eum ducem delegisse, imperatorem quoque designauit, & illis imperii partibus, quas Valens rexerat, ei commisisit, ipse in Italiam contendit, Theodosiumque in imperii partes ei traditas dimittit. Qui ut primum imperium obtinuit, ecclesiis præ cæteris rebus diligenter prospicere cœpit, & ut episcopi suæ ditionis Constantinopolim ire maturent, imperat. Nam sola ea imperii pars Ariana labe passim commaculata fuit: pars autem versus occidentem ab ea libera vacuaque permansit. Siquidem Constantinus filius Constantini natu maximus, & Constans minimus natu, paternam fidem integram conseruabant: quinetiam Valentinianus, imperator Occidentis, veram pietatē synceram & incorruptā custodiebat.

Quinam insignes fuerint Arianae factionis antistites. CAP. VII.

Impe-